

[Miljøministeren.]

anlæg af offentlige veje uden for byer og bymæssig bebyggelse.«

Ifølge bekendtgørelsen skal amts- og kommuneveje forelægges til godkendelse for det lokale fredningsplanudvalg. Hovedlandeveje skal derimod forelægges direkte for miljøministeriets fredningsstyrelse.

Forlægningen af hovedlandevej 363, Vejle-Skibet-Bredsten, blev første gang drøftet med de centrale fredningsmyndigheder ved et møde i Vejle den 30. januar 1975. Ved denne lejlighed udtrykte repræsentanter for fredningsmyndighederne betænkelighed ved planer om at forlægge vejen gennem ådalen og henstillede, at andre løsninger blev udarbejdet.

Ved det næste møde om sagen den 23. januar 1976 gav fredningsmyndighedernes repræsentant under henvisning til det forrige møde udtryk for den allerstørste betænkelighed ved alle planer om en vejforlægning gennem Vejle Ådal fra Skibet kirke og mod vest.

Ved skrivelse af 19. juli 1976 fremsendte vejdirektoratet i henhold til vej bekendtgørelsen et projekt, kaldet Alternativ I, til udtalelse i fredningsstyrelsen. Ved skrivelse af 11. november 1976 svarede fredningsstyrelsen vejdirektoratet, at man ikke fandt det rigtigt at godkende det fremsendte projekt. Fredningsstyrelsen opfordrede samtidig vejdirektoratet til en forhandling om andre linjeføringer.

Forud for fredningsstyrelsens svar af 11. november 1976, der er meget omfattende, havde styrelsen foretaget rekonosceringer, afholdt møder og foretaget høringer og beregninger og behandlet modtagne indsigelser og protester mod projektet. Til grund for fredningsstyrelsens foreløbige afvisning og opfordring til nye forhandlinger om andre linjeføringer ligger – hvilket er dokumenteret i det omtalte svar til vejdirektoratet – betænkeligheden ved, at meget store naturværdier, herunder landskabelige og rekreative, kulturhistoriske og arkæologiske, for altid vil gå tabt, idet såvel ådalen, Skibet kirke, Haraldskær park og landskabet syd for Bredsten vil lide skade. Fredningsstyrelsen er som oplæg til nye forhandlinger fremkommet med forslag om to andre linjeføringer, som friholder de ovennævnte landskaber.«

Jeg kan tilføje, at jeg er enig med fredningsstyrelsen i, at alternative placeringer af vejanlægget bør undersøges, således at dette vejanlæg, som alle erkender er vanskeligt at placere,

kan etableres med mindst mulige skadevirkninger.

Fredningsstyrelsen har givet mig tilsagn om, at fredningsmyndighedernes medvirken i sagen vil ske på en sådan måde, at gennemførelsen af vejprojektet ikke forsinkes nævneværdigt heraf.

Af *Glensgård* (FP) til ministeren for skatter og afgifter (2/12 76):

»Er der overvejelser i regeringen angående kapitalvindingsskattelettelser inden for landbrug eller mere generelt?«

(Spm. nr. 156).

Begrundelse.

Den nyudnævnte formand for jordlovsudvalget – den socialdemokratiske folketingsgruppes sekretær, hr. Karl Johan Mortensen – sagde onsdag den 1. december 1976 i en radioudsendelse vedrørende landbrugsproblematikken, at han var bekendt med, at adskillige landbrug ikke blev effektivt udnyttet, fordi den ældre landmand bortforpagter jorden, sælger besætningen og bliver boende i bygningerne.

Der var efter gruppesekretærens opfattelse behov for at se nærmere på disse problemer, idet han var enig med landbrugets organisationer i, at 25 pct. af arbejderne er beskæftiget enten direkte eller indirekte med landbrugsproduktion.

Spørgeren er enig med hr. Karl Johan Mortensen i, at kapitalvindingsskatten er en hindring for generationsskiftet og for effektivisering af produktionen. Spørgeren håber derfor, at jordlovsudvalgets formand i denne sag tegner regeringen og socialdemokratiet.

Ministeren for skatter og afgifter *Svend Jakobsens* svar (13/12 76):

I anledning af det stillede spørgsmål vil jeg gerne bekræfte, at der foregår overvejelser med sigte på at lette generationsskiftet.

Jeg kan i den forbindelse henvise til det afsnit i augustforliget, der handler om beskatningen af kapitalgevinster.

Det hedder her, at der er enighed mellem forligspartierne om, »at egentlige kapitalgevinster vedrørende jord og fast ejendom, det vil sige værdistigninger ud over den prisudvikling, som er en følge af pris- og omkostningsstigninger, skal undergives en rimelig beskatning.